

ved at komme ind i bedre politiske Forhold, og det er ogsaa det, der gør, at jeg for mit Vedkommende vil sætte Betænkkeligheden ved Statskassens store Aftapning til Side, idet jeg nærer det Haab, at der derefter baade fra Højres og Venstres Side maa vise sig Tilbøjelighed til at komme ind i bedre politiske Forhold, som maa sætte Frugt i den Tid, vi gaa i Møde, i et fordrageligere Samarbejde og gode Reform-er, der tage Hensyn til alle.

Hammerich: Det, den ærede Ordfører syntes at lægge den største Vægt paa i sine Udtalelser i Indledningsforedraget, var at give det Udseende af, at Regeringen havde lidt et stort Nederlag, at dens Skatteforslag intet duede og vare kastede bort. Det var maaske for at rette et storpolitisk Angreb paa Regeringen, han fremkom med disse Udtalelser, men jeg tror dog egentlig ikke, at det, naar det kommer til Stykket, var Hovedsagen for det ærede Medlem, nej, jeg antager, at Hovedsagen var at bortlede Opmærksomheden fra den Nøgenhed, hvormed Skattekommissionens Forslag er kommen til at fremtræde, efter at Sagen er kommen igen ned til os. Thi det synes mig, at det maa være blevet ret klart, at noget nyt er der ikke i Skattekommissionens Forslag. Angrebene paa Regeringen udmærkede sig i øvrigt ved det, man saa ofte benytter, at trække det uvæsentlige frem og sige: Der ere I blevne desavouerede, og derimod glemme og overse det væsentlige. Det er nemlig — det kan enhver sige sig selv — ganske uvæsentligt, om Tilskuddet til Kommunerne sættes til $7\frac{1}{2}$ pCt. af Toldindtægterne, selv om Finansministeren kunde have Ret i, at der var et heldigt Moment deri. Hvad der i sin Tid ved dette Punkt forbavsede mig mest, var, at det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) angreb det saa stærkt, thi hvis det ærede Medlem havde Ret i, at denne Bestemmelse vilde vanskeliggøre en Toldreform — hvad jeg nu ikke tror —, maatte det jo i hvert Tilfælde tiltale det ærede Medlem. Men saa meget er i hvert Tilfælde sikkert, at enten man tog de $2\frac{1}{4}$ Million af Statskassen direkte eller lod dem afhænge af Toldindtægterne, vilde Regeringens Forslag blive meget lidt afficeret deraf. Ligeledes kan det med Sikkerhed siges, at naar Regeringen gør Forslag om at forøge Tilskuddet til Kommunerne under Forudsætning af en forhøjet Brændevinsskat, men stiller dette Forslag for sig selv, saaledes at man ved

at forkaste det blot skaffer Kommunerne et mindre Tilskud, er denne sandelig ogsaa ret uvæsentlig. Nej, de væsentlige Momenter i Regeringens Forslag ere ikke paa nogen Maade blevne desavouerede af Landstinget. Det væsentlige var for det første det, at Regeringen har søgt at komme bort fra den Fiktion, at Hartkornsskatterne kunne opretholdes som Statsskatter, efter at man har sørget for, at de komme tilbage til vedkommende. Det er derfor det ene væsentlige i Regeringens Forslag, at hvis Staten kan undvære Land- og Lignings-skatten, saa bør den afskrives til Fordel for Hartkornet, som man ønsker at lette. Det andet væsentlige er, at Regeringens Forslag havde mere rationelle Regler lige over for Fordelingen af Tilskuddene, saaledes at de, som netop Formaalet har været, i større Maal bleve uddelte i Forhold til de Udgifter, som Staten havde paalagt Kommunerne. Det var maaske mindre væsentligt, men dog noget nyt. Men mere væsentligt var det sikkerligt, at Regeringen viste Vej til det, som bestandig har været et Hovedformaal, nemlig den Fiksering af Hartkornsskatterne, som man i mange Aar har ønsket, igennem Ejendomsskylden, og det er jo netop af denne, at det ny Forslag fra Landstinget er vokset ud. Væsentligst er det i mine Øjne ogsaa i allerhøjeste Grad, at Regeringen i Stedet for Formue- og Indkomstskatten har foreslaaet Indkomstkildeskatten. Alle de væsentligste Punkter i Regeringens Forslag ere altsaa dels bevarede, dels udviklede videre, saaledes at man har faaet noget, der kan kaldes en virkelig Skattereform, hvad Skattekommissionens Forslag efter min Mening ganske sikkert ikke kunde kaldes. Jeg sagde, at i Kommissionens Forslag havde jeg ikke kunnet finde noget virkeligt nyt, thi det, at en Folketingskommission fastholder Folketingets gamle Krav om i Forbindelse med Indkomstskatten at faa en Formueskat og en stigende Skala for Indkomstskatten, som det bestandig har forlangt, er virkelig ikke noget nyt, og der er heller ikke noget nyt i at fastholde den Fiktion at man afskaffer Statsskatter ved at levere dem tilbage til Ejeren. Der er heller ikke noget nyt i, at man forøger dette, sætter nogle højere Procenter i sin Indkomstskat og lader de Skatter, der komme tilbage til Kommunerne, fremtræde i noget større Maal, end der tidligere har været fremme. Noget nyt var det derfor for mig ganske overordentligt vanskeligt at finde i Kommissionens Forslag. Der var, saa vidt jeg kunde se, kun et eneste nyt Forslag, det